

Familjen Björklund-Lavasani

Låt mig presentera våra fina Boppabands-ambassadörer Emelie, Simon och lilla Inez.

Cancer är en hemsk sjukdom. Den kan drabba vem som helst, och den drabbar många. Den påverkar den som blir sjuk, och alla de som är runt omkring. Men, tillsammans är vi starka! Tillsammans kan vi jobba för att utrota cancer. Därför har jag frågat familjen Björklund/Lavasani om dom vill hjälpa mig, och dom svarade ja:

Emelie är min tremänning som bor med sin fina familj i Uppsala. Jag ställde tre frågor som ni här kan läsa svaret på.

Hur har cancer påverkat er i era liv?

-Cancer har tyvärr varit en väldigt central del i våra liv och vi lever varje dag med minnena av dem vi har förlorat. Den 13 augusti 2010 förlorade Simon sin mamma i livmoderhalscancer och den 1 februari 2019 förlorade jag min farfar i lungcancer.

Tomrummen som de lämnat efter sig kommer alltid att eka tomma och vi kommer aldrig någonsin att glömma dem.

Vi saknar dem vid varje högtid, varje födelsedag och varje gång det händer någonting kul eller tråkigt. Vi saknar att dela livet med dem... Den största sorgen nu är att de aldrig kommer att få träffa vår dotter Inez. De kommer aldrig få lära känna henne eller se henne växa upp och ta sig fram i livet. Hon kommer aldrig få träffa sin farmor och gammelfarfar...

Det är en sorg som aldrig kommer att försvinna. Den enda tröst som finns är dock att hon har två fantastiska skyddsänglar som vakar över henne.

Hur tänker ni om cancerforskning?

-Forskningen är oerhört viktig för att hitta nya och bättre sätta att bekämpa denna hemska sjukdom. Vi har redan sett hur mycket som har hänt och hur många som faktiskt överlever idag tillskillnad från för bara några år sedan. Att forskningen fortsätter är inte bara bra utan det är också livsavgörande för så många människor som idag lever med cancer. Tillsammans kan vi göra skillnad och genom att skänka en slant till forskningen så ger vi dem möjligheten att fortsätta kämpa för dem som verkligen behöver det.

Vad tänker ni när ni hör uttrycket "Tack hurra"!

-Jag känner mig varm och glad i hjärtat av uttrycket. Det känns livsbejakande på något sätt! Att säga "tack hurra!" känns som att man på riktigt är glad, uppfylld och lycklig i just det ögonblicket man befinner sig i. Vi borde alla börja använda det uttrycket mer!

Tack hurra Emelie, Simon och Inez för att ni stöttar mig.

Tack hurra för att vi får vara med att kämpa till minnet av Simons mamma och Emelies farfar.

